

250931 - Оё барои имом тафсир намудани оятҳое, ки дар намози таровеҳ меҳонад, машрӯъ аст?

савол

Яке аз ҷамоатҳои мо намози таровеҳро анҷом медиҳанд. Пас аз адои намози хуфтан, онҳо ояҳоро, ки дар ҷаҳор рақъати аввал хонда мешавад, ба таври мухтасар тафсир мекунанд. Сипас ҷаҳор рақъат намоз мекунанд. Сипас баъд аз он, ояҳоро, ки дар ҷаҳор рақъати дуввум хонда мешавад, тафсир мекунанд. Ба ҳамин тартиб (намози таровеҳро ба охир мерасонанд). Ин амал ба хоҳири фаҳмонидани Қуръон барои шунавандагон ва наздик кардани маънои он ба онҳо мебошад. Шумо оиди ин амалашон, чӣ фикр доред? Оё ин амалашон хуб аст, ё бидъат (ва нав пайдошуда) дар шариати мо аст?

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Ин саволро ба шайхамон Абдурахмон Ал-Баррок (Аллоҳ таъоло ӯро ҳифз кунад) пешниҳод кардам, дар ҷавоб гуфт:

"Агар бо ризояти муқтадиёну намозгузорон бошад, ҳеч боке надорад, то ин ки бар онҳо вазнинӣ накунад".

Поёни суҳан.

Ба ҷавоби саволи рақами [\(38025\)](#) рӯчӯъ карда шавад.

Аллоҳ донотар аст.